

Sygn. akt II K 960/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: Marta Czapska

przy udziale Prokurator Ewy Urman-Brzosko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6.03.2019 r. sprawy przeciwko

1. S. D. urodz. (...)

w Ż.

synowi G. i T. z d. R.

oskarżonego o to, że: w dniu 8.09.2018 roku w J., ul. (...), woj. (...) w markecie B. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia artykułów spożywczo – przemysłowych w postaci: 3 opakowań saszetek do prania A., 1 opakowania pieluch marki P., 1 opakowania slip męskich, 3 opakowań mleka marki B., 1 opakowania mleka N. P., 2 opakowań żelu marki N., 2 opakowań szamponu marki N., 3 opakowań płynu do golenia marki N., 1 opakowania dezodorantu marki N., 2 opakowań pianki do golenia marki N., 2 opakowań pasty do zębów (...), 1 opakowania piwa marki S., 1 opakowania antyperspirantu marki N., 2 opakowań żelu marki A., 1 opakowania wody perfumowanej marki A., 1 opakowania wody perfumowanej marki P., 2 sztuk batonów marki R., 1 sztuki torby, koszyk sklepowy o łącznej wartości 661,51 złotych na szkodę firmy (...) S.A. market B. J.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

2. P. T. urodz. (...)

w W.

synowi Z. i J. z d. W.

oskarżonego o to, że: w dniu 8.09.2018 roku w J., ul. (...), woj. (...) w markecie B. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia artykułów spożywczo – przemysłowych w postaci: 2 opakowań mleka marki B., 2 opakowań cukierków marki (...), 1 opakowania szamponu marki P., 2 opakowań szamponu marki H. & S., 2 opakowań dezodorantów marki N., 1 opakowania lakieru do włosów marki W., 1 opakowania napoju marki L., 1 opakowania żelu marki A., 1 opakowania batonów marki T. M., 1 opakowania szamponu marki N. (...), 2 opakowań antyperspirantu marki N., 2 opakowań pasty do zębów marki E., 1 opakowania szamponu marki E., 2 opakowań dezodorantu marki R., 6 opakowań saszetek do prania marki A., koszyk sklepowy o łącznej wartości 537,53 złotych na szkodę firmy (...) S.A. market B. J.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

orzeka

I. Uznaje oskarżonego S. D. za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, przy czym przyjmuje, że łączna wartość skradzionego mienia wynosiła 666,23 złote, stanowiącego przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. i za to na mocy powołanego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 4 § 1 k.k. stosuje wobec oskarżonego P. T. Kodeks Karny w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 4 października 2018 r. o zmianie ustawy Kodeks Wykroczeń i innych ustaw (Dz. U. poz. 2077).

III. Uznaje oskarżonego P. T. za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, przy czym przyjmuje, że łączna wartość skradzionego mienia wynosiła 548,85 złote, kwalifikuje go jako wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. i za to na mocy powołanego przepisu wymierza mu karę 30 (trzydziestu) dni aresztu.

IV. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet kary wymierzonej S. D. w punkcie I wyroku zalicza okres zatrzymania go od dnia 8.09.2018 r. godz. 16:35 do dnia 8.09.2018 r. godz. 17:50, uznając, że zaliczeniu podlega 1 (jeden) dzień pozbawienia wolności.

V. Na mocy art. 82 § 3 k.p.s.w. na poczet kary wymierzonej P. T. w punkcie III wyroku zalicza okres zatrzymania go w dniu 8.09.2018 r., uznając, że zaliczeniu podlega 1 (jeden) dzień aresztu.

VI. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych w całości od zapłaty kosztów sądowych i przejmują je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 960/18

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 6 marca 2019 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej, ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 września 2018 r. oskarżeni S. D. i P. T. postanowili dokonać kradzieży sklepowych w sklepie (...) w J. przy ul. (...). Weszli do tego sklepu około godziny 16.30, wzięli koszyki sklepowe i każdy zabierał dla siebie wybrane artykuły spożywcze i przemysłowe. S. D. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia artykułów spożywczo – przemysłowych w postaci: 3 opakowań saszetek do prania A., opakowania pieluch marki P., opakowania slip męskich, 3 opakowań mleka marki B., opakowania mleka N. P., 2 opakowań żelu marki N., 2 opakowań szamponu marki N., 3 opakowań płynu do golenia marki N., opakowania dezodorantu marki N., 2 opakowań pianki do golenia marki N., 2 opakowań pasty do zębów (...), opakowania piwa marki S., opakowania antyperspirantu marki N., 2 opakowań żelu marki A., opakowania wody perfumowanej marki A., opakowania wody perfumowanej marki P., 2 sztuk batonów marki R., torby i koszyk sklepowy o łącznej wartości 666,23 złotych na szkodę firmy (...). Natomiast P. T. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia artykułów spożywczo – przemysłowych w postaci: 2 opakowań mleka marki B., 2 opakowań cukierków marki (...), opakowania szamponu marki P., 2 opakowań szamponu marki H. & S., 2 opakowań dezodorantów marki N., opakowania lakieru do włosów marki W., opakowania napoju marki L., opakowania żelu marki A., opakowania batonów marki T. M., opakowania szamponu marki N. (...), 2 opakowań antyperspirantu marki N., 2 opakowań pasty do zębów marki E., opakowania szamponu marki E., 2 opakowań dezodorantu marki R., 6 opakowań saszetek do prania marki A. i koszyk sklepowy o łącznej wartości 548,85 złotych na szkodę firmy (...). Wyszli ze sklepu z tymi rzeczami w koszykach nie płacąc za nie, zauważył to pracownik ochrony R. S. (1). Próbował zatrzymać ich przed sklepem, ale oni zostawili koszyki wraz z wszystkimi zabranymi rzeczami i zaczęli uciekać. R. S. (1) złapał za rękę S. D., ale on wyrwał się i obaj zaczęli uciekać. W tym czasie w pobliżu przejeżdżał radiowóz policyjny, policjanci dostrzegli uciekających oskarżonych i wkrótce ich zatrzymani. Zabrane przez oskarżonych rzeczy nie były uszkodzone i wróciły do sklepu.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia S. D. (k. 95),
- wyjaśnienia P. T. (k.104),
- zeznania R. S. (1) (k.18v-19,72v,166),
- zeznania P. O. (k.29,166),
- zeznania S. W. (k.25,166),
- protokół oględzin (k. 32-33),
- dokumentacja fotograficzna (k.34-67),
- protokół oględzin płyty (k. 126-128).

Oskarżony S. D. podczas postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia (k.95). Stwierdził, że dokonał kradzieży w sklepie (...), bo nie miał pieniędzy, a potrzebował rzeczy dla dziecka. Nie stawiał się na rozprawę i Sąd odczytał jego wcześniejsze wyjaśnienia.

Wyjaśnienia tego oskarżonego zasługują na wiarę w części, w której podał, że dokonał kradzieży i część rzeczy miała być przeznaczona dla dziecka, gdyż są zasadniczo logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach P. T. (k.104), zeznaniach R. S. (1) (k.18v-19,72v,166), P. O. (k.29,166), S. W. (k.25,166), protokole oględzin (k. 32-33), dokumentacji fotograficznej (k.34-67) i protokole oględzin płyty (k. 126-128). Nie zasługują na wiarę wyjaśnienia tego oskarżonego w części, w której podał, że jedynym celem kradzieży było uzyskanie rzeczy dla dziecka, gdyż jak wynika z powyższego zestawienia skradzionych przez niego rzeczy część rzeczy była przeznaczona dla osób dorosłych. Ponadto oskarżony P. T. wyraźnie stwierdził (k.165v), że kradzieży dokonali, bo obaj byli narkomanami, a zatem zapewne chcieli sprzedać część skradzionych rzeczy i za uzyskane pieniądze nabyć środki odurzające.

Oskarżony P. T. podczas postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia (k.104). Podał, że kradzieży dokonał, bo nie miał pieniędzy, zapewnił że była to sytuacja incydentalna i wskazał, że nie będzie dokonywał podobnych czynów w przyszłości. Podczas rozprawy również przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmówił złożenia wyjaśnień, podtrzymał wcześniejsze i odpowiadał na pytania (k.165v). Stwierdził, że tak wyszło, że potrzebował pieniędzy, a oskarżony S. D. również potrzebował pieniędzy bo obaj byli narkomanami. Starał się wyczytać wartość towarów, aby nie przekroczyć progu ustawowego, ale nie wziął pod uwagę koszyka.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom tego oskarżonego, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień S. D., zeznaniach R. S. (1) (k.18v-19,72v,166), P. O. (k.29,166), S. W. (k.25,166), protokole oględzin (k. 32-33), dokumentacji fotograficznej (k.34-67) i protokole oględzin płyty (k. 126-128). Nadmienić należy, że oskarżony udało się jednak nie przekroczyć ustawowego progu oddzielającego wykroczenia kradzieży od przestępstw kradzieży, o czym dalej.

S. W. zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k.25), że w dniu 8 września 2018 r. pełnił służbę patrolową na terenie J.. Około godziny 16.35 zauważył wraz z kolegą z patrolu, jak dwaj młodzi mężczyźni wybiegli ze sklepu (...), a za nimi biegł pracownik ochrony. Kolega z patrolu pojechał w kierunku, gdzie uciekali ci mężczyźni, a on biegł za nimi. Mężczyźni ci zostali zatrzymani przy bramie wjazdowej na teren osiedla mieszkalnego. Okazało się, że mężczyźni ci dokonali indywidualnych kradzieży ze sklepu (...), jednak na skutek przeciwdziałania ochroniarza pozostawili skradzione mienie pod sklepem w koszykach. Podczas rozprawy zeznał (k.166), że pełnił służbę patrolową, z sierżantem O.. Kiedy byli na ul. (...) w J. zauważyli przy sklepie (...) jak pracownik ochrony z dwoma mężczyznami się szarpał, a potem ci mężczyźni uciekali. Pobiegli w stronę osiedla, kolega radiowozem dojechał do osiedla i tam ujeli tych mężczyzn, okazało się, że mężczyźni opuścili sklep z towarami w koszykach.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne i rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień S. D., wyjaśnieniach P. T., zeznaniach R. S. (1) (k.18v-19,72v,166), P. O. (k.29,166), protokole oględzin (k. 32-33), dokumentacji fotograficznej (k.34-67) i protokole oględzin płyty (k. 126-128).

Świadek P. O. zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k.29), że pełnił służbę patrolową z aspirantem S. W.. Gdy jechali ulicą (...) w J. zobaczyli, że ze sklepu (...) wybiegło dwóch mężczyzn, a za nimi biegł ochroniarz. Aspirant S. W. wysiadł, by gonić ich, a on pojechał w stronę Osiedla (...), gdzie zmierzali uciekający mężczyźni. Zatrzymali ich przy bramie na to osiedle, okazało się, że uciekali, bo zostali rozpoznani jako sprawcy kradzieży ze sklepu (...), pozostawili pod sklepem koszyki sklepowe z całą zawartością skradzionych rzeczy.

Zeznania tego świadka zasługują na wiarę, gdyż są logiczne i rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień S. D., wyjaśnieniach P. T., zeznaniach R. S. (1) (k.18v-19,72v,166), P. O. (k.29,166), protokole oględzin (k. 32-33), dokumentacji fotograficznej (k.34-67) i protokole oględzin płyty (k. 126-128).

R. S. (2) zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k.18v-19), że pracuje w sklepie (...) w J. jako ochroniarz. W dniu 8 września 2018 r. do tego sklepu weszło dwóch mężczyzn, ładowali towar do koszyków. Postanowił ich złapać, udał się przed sklep, tam jeden z nich wyrwał mu się i obaj zaczęli uciekać, wkrótce zatrzymali ich policjanci. W trakcie kolejnego przesłuchania (k.72v) wskazał poszczególnych oskarżonych na nagraniu z dnia zdarzenia. Podczas rozprawy zeznał (k. 166), że obserwował monitoring w sklepie i zauważył dwóch mężczyzn, którzy pakowali towary do koszyków. Widział, że pakują same lepsze towary i pomyślał, że dokonają ich kradzieży. Czekał na nich pod sklepem, oni wyszli ze sklepu nie płacąc. Jednego z nich złapał, ale szarpał się i uciekł.

Zeznania tego świadka zasługują na wiarę, gdyż są logiczne i rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień S. D., wyjaśnieniach P. T., zeznaniach S. W., P. O., protokole oględzin (k. 32-33), dokumentacji fotograficznej (k.34-67) i protokole oględzin płyty (k. 126-128).

E. S. zeznała w postępowaniu przygotowawczym (k.68v), że w dniu 8 września 2018 r. dwaj mężczyźni dokonali kradzieży artykułów spożywczych i przemysłowych w sklepie (...) w J.. Zdarzenie zostało zarejestrowane na monitoringu i zostanie przedstawione ono organom ścigania.

Zeznania tego świadka są wiarygodne, gdyż są logiczne i rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień S. D., wyjaśnieniach P. T., zeznaniach R. S. (1), P. O., protokole oględzin (k. 32-33), dokumentacji fotograficznej (k.34-67) i protokole oględzin płyty (k. 126-128).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentów wymienionych na k. 168v sporządzone zostały przez powołane do tego osoby, zostały sporządzone obiektywnie i nie były kwestionowane przez strony, stąd stały się podstawą ustaleń faktycznych.

Przedstawiony stan faktyczny stanowi spójną i logiczną całość, poszczególne wiarygodne dowody wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Wobec tego wina i okoliczności popełnienia czynów przypisanych oskarżonym nie mogą budzić wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony S. D. postanowił dokonać kradzieży mienia w sklepie (...) w L., chciał przez to uzyskiwać produkty dla dziecka, a częściowo sprzedać skradzione mienie i przeznaczać uzyskane pieniądze na zakup środków odurzających. Oskarżony ten dokonał kradzieży w celu przywłaszczenia wyżej wymienionych rzeczy o wartości łącznej 666, 23 złotych.

Wobec powyższego uznać należy, że oskarżony dopuścił się czynu określonego w art. 278 § 1 k.k., gdyż oskarżony zabrał mienie o wartości przekraczającej 1/4 minimalnego wynagrodzenia.

Natomiast P. T. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia artykułów spożywczo – przemysłowych wymienionych powyżej o łącznej wartości 548,85 złotych na szkodę firmy (...).

Odnosnie tego czynu należy zwrócić uwagę, że w dniu 15 listopada 2018 r. weszła w życie zmiana Kodeksu Wykroczeń, zgodnie z którą od tego dnia wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. dotyczyło kradzieży mienia o wartości do 500 złotych. Zmiana ta nastąpiła w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 4 października 2018 r. o zmianie ustawy Kodeks Wykroczeń (Dz.U. poz. 2077), wcześniej ten przepis przewidywał, że kradzież mienia stanowi wykroczenie gdy wartość skradzionego mienia nie przekraczała ¼ minimalnego wynagrodzenia. Zgodnie z treścią art. 4 § 1 k.k. jeśli w czasie orzekania obowiązuje inna ustawa niż w czasie popełnienia czynu należy stosować ustawę względniejszą dla sprawcy. W czasie orzekania minimalne wynagrodzenie wynosi 2.250 złotych, a ¼ tej wartości to 562,50 złotych. Niewątpliwie zatem względniejsza dla oskarżonego jest ustawa obowiązująca poprzednio, gdyż oskarżony podlega karze aresztu od 5 do 30 dni, ograniczenia wolności w wymiarze 1 miesiąca lub grzywny od 20 do 5.000 złotych, zamiast karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Należy zatem uznać, że czyn ten stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.

Stopień społecznej szkodliwości kradzieży rzeczy pokrzywdzonego był znaczny, gdyż oskarżeni dokonywali zaboru cudzego mienia o niemałej wartości, okazali przez to pogardę dla interesów pokrzywdzonych i porządku prawnego, a uzyskane korzyści majątkowe mieli przeznaczyć przynajmniej częściowo na zakup środków odurzających.

Stopień winy oskarżonych był znaczny, ze względu na okoliczności działania i uprzednią ich karalność (k.159,161-162).

Oskarżony S. D. ma 29 lat, jest kawalerem, ma na utrzymaniu syna w wieku 7 miesięcy, zdobył wykształcenia podstawowe, pracował dorywczo i zarabiał około 2.000 złotych miesięcznie (oświadczenie z k. 94), był 5 razy karany, w tym 2 razy za podobne przestępstwa (k.161-162).

Oskarżony P. T. ma 32 lata, zdobył wykształcenie średnie, jest kawalerem, ma jedno dziecko na utrzymaniu, pracował dorywczo i zarabiał do 2.000 złotych miesięcznie (k.103v), był 4 razy karany, w tym 3 razy za przestępstwa podobne (k.159).

Kara powinna przekonać oskarżonych i ogół społeczeństwa, że popełnianie przestępstw nie jest opłacalne i zamiast spodziewanych korzyści przynosi dolegliwości i ewentualnie konieczność naprawienia wyrządzonej szkody. Celem kary jest również kształtowanie w społeczeństwie szacunku dla norm prawnych i słusznym interesów innych osób oraz wskazywanie, że kradzież mienia nie może prowadzić do wzbogacenia.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że karami adekwatnymi i sprawiedliwymi oraz dostosowanymi do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu wobec oskarżonych za przypisane im czyny powinny być wobec oskarżonego S. D. kara 6 miesięcy pozbawienia wolności, a wobec P. T. kara 30 dni aresztu.

Oskarżeni nie mają stałej pracy, a po uprawomocnieniu się wyroku mogą odbywać kary izolacyjne. Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd zwolnił ich z obowiązku zwrotu kosztów sądowych, uznając, że nie będą mogli zwrócić poniesionych na rozpoznanie sprawy kosztów sądowych.